

Milujem ťa viackrát, než dokáže moje srdce biť...

I Breathe Out| You Breathe In| The Same Air| Of Loving I am all

farby na vymaľovanie vášho sveta...

... pre mňa, pre teba a pre tých, ktorí ma milujú

Filipe Alexandre de Andrade Sá Moura
Filipe@FilipeMoura.com

Hnutie Sunkuwriter #SunKuWriter

SHADOW

Postava v noci, tancujúca medzi tieňmi. Tajomstvo a ticho, báseň v pohybe.

Milujem ťa nekonečne, ako nepretržitý tlkot môjho srdca. Každý úder je melódia lásky, večná symfónia, ktorá sa ozýva v duši

Ja vydychujem, ty vdychuješ, zdieľame rovnaký vzduch... lásky

Som všetky farby, ktoré vymaľujú tvoj svet... Pre mňa, pre teba a pre tých, ktorí ma milujú.

Jedného dňa si zasadil koreň do môjho srdca... Dnes je to strom, ktorý sa volá láska k životu. Nikdy nebude vykorenený, pretože žije vo mne.

Transformátor

Rovnováha trblietavých síl, ktoré menia realitu. Kúзло je v každom detaile, zmena v každej sekunde.

Elektrický panel: neviditeľný dirigent, ktorý riadi symfóniu univerzálneho prúdu a vedie energiu tam, kde sa odohráva život.

Slnčné svetlo: kúšlo, ktoré osvetľuje skryté hlbiny našej matky Zeme.

Svetelná fontána

*Kvapky života padajú,
Osvetlenie cesty, Pri
zdroji osudu.*

Maják

Svetlo sa neprestajne točí ako tanec abnormality.

Nervy tancujú v rytme srdcových elektrošokov, každý pulz je príbeh, každé žmurknutie je vesmír.

Vlny myšlienok prichádzajú a odchádzajú ako more. Vlnia sa, krúžia, tancujú na nekonečných vlnách.

*Cítiť elektrinu vo svojom tele, ako rieku energie, ktorá sa vlieva do mora vln.
Tanec častíc, symfónia prúdov.*

*S každým úderom cítim elektrický pulz života, ako listy vo vetre, ktoré
tancujú v harmónii.*

*Pravda je ako slnko, svieti jasne, keď ju objavíte na základe impulzu. Nechajte
sa osvietiť silou úprimnosti!*

*Zatmenie hlasov, kde bytie žiari v tichu. Búrky sa upokojujú, nachádzajú
svetlo v pokoji.*

*Svetielkujúca sviečka, bolesť zapálená roztaveným voskom. Pocity, ktoré
blednú, ale zanechávajú stopu.*

*Elektrické dvere, mäkké na dotyk, ale zatvárajú sa skôr, ako sa otvoria.
Elektrické motorové píly pretínajú korene nenávisti, vibrujú temnou
energiou. Kiež by sme túto silu premenili na mier a harmóniu.*

*Svetelný lúč vymazal spomienky a premenil ich na svetelný dym. Elektrina
tancuje vo vzduchu, keď myseľ hľadá jasnosť.*

*Myseľ bzučí elektromagnetickou turbulenciou, tancuje medzi nekonečnými
elektromagnetizmami. Energia vesmíru pulzuje a odhaľuje neviditeľné
tajomstvá.*

*Elektrizujúci blesk, energia, ktorá nás ochromuje a rozochvieva našu
myseľ. Meditujte v chaose, nájdite pokoj v hromoch.*

*Vo vzduchu tancujú diabolské svetlá,
každá bytosť žiari, hviezda bliká.
Prerušenia, ktoré nás nútia snívať.*

*Svetlá blikajú donekonečna ako myšlienky, ktoré nikdy neprestávajú. Prúd
života plynie bez prestávky, zatiaľ čo my sa snažíme nájsť pokoj v
prerušovanom toku.*

Nepriehl'adné svetlo, bytosti tancujú v súmraku. Mirabolanty svietia v tme a odhaľujú tajomstvá noci.

Elektrické vibrácie

*Prúdy energie vo mne tancujú, živé
telo je naladené a spája ma s
vesmírom.*

V 10. elektrickom obvode

*Stúpam a postupujem, energia
zlyháva, Nepodplatiteľná, bez
zastavenia kráčam v šíriacom sa
svetle.*

*Elektrická búrka emócií! Slová tancujú pod dažďom pocitov, každá kvapka je
verš, každý hrom je báseň.*

*Ostré ozveny svetla,
hlas sa zlomí, zažiarí. Svetlo,
ktoré objíma ticho.*

*V mihotavej tme žiaria kráčajúce bytosti vedením svojich očí. Kráčajú
vedené vnútorným svetlom.*

*Fluorescencia Kvitnú a
padajú, hromy tancujú vo
vzduchu, na všetky strany.*

"Zatienenie

*Blesk jasne svieti, oslepuje rozkoše a
pohľady, pocity v tanci svetla.*

*Žiarovky v duši, kde sa prelínajú hlboké oblúky, držiace sa dynamických a
žeravých otrasov.*

Elektrokutabilita: odtienok , ktorý zatĺka nezrovnalosti z.

pocity, ktoré sa odvolávajú na silné a odhodlané svetlo. Nech elektrina osvetľuje cestu duše!

Zahalím sa do ostrých svetiel súmraku, kde moja bytosť nachádza jemnosť. Lúč svetla, ktorý ma poteší, ako objatie slnka, keď sa lúči.

Spomienky na nový úsvit! Prebúdzam sa pohltený žiarivým dňom, pripravený nechať temnotu za sebou. So Silou Svetla budem šíriť Silu a Energiu do celého Súhvezdia.

Prítomnosť svetla

To jemné svetlo, ktoré vás sprevádza vo chvíľach pokoja a rozjímania. Je to prítomnosť, ktorá vyživuje, ale zároveň je výzvou pre dušu v tichu.

Červené svetlo

*Červené svetlo svieti,
blokuje nervy, urýchľuje
pokoj vo vašom vnútri.*

Stret myšlienok, ktoré sa vydávajú na cestu k obzoru. Myšlienky plávajúce bez cieľa, bez impulzu. Šíria sa ako príliv.

Spoločenské svetlo, kde sa tieň neprehrádza a svetlo nie je cítiť. Žiara, ktorá nás sprevádza, aj keď si to neuvedomujeme.

Hromy tancujú po oblohe a rozbíjajú ticho hukotom bažiacim po rozkoši. Každý hukot je príslubom búrky, symfónie sily.

Výkonné svetlo

*Jasné svetlá vynášajú rozsudok,
životy stratené v tme, nevzdelané
hlasy sa ozývajú.*

*Silné, trýznivé lúče Prerežú putá, ktoré
sa nedajú zviazať,
ako sila prírody, ktorá nás vyzýva!*

*Matné svetlo
V prítmí mysle zahaľujú
rozum objemné lúče svetla.*

*Intenzívne svetlo
Hmly tancujú,
Pod čiernym svetlom, ktoré svieti,
Intenzita.*

*Svetelný kozmický
Ako prenikavý a hlboký vesmír, ktorý upokojuje zabudnutie duše. Nech vás
obklopí svetlo vesmíru a osvetlí cestu vášho bytia.*

*Svetlo má moc liečiť aj v tých najtemnejších chvíľach. Keď sa všetko zdá
beznádejné, vedie nás do extatického prúdu každodenného života. Nech sa
hromy zúfalstva zmenia na dynamitové blesky, ktoré osvetľujú cestu k
žiarivej budúcnosti.*

*Uzdravený svetlom a pohybom som za sebou zanechal vnútornosti
tvrdosti. Ale osvetľuje toto svetlo minulosť? Dva póly, dva extrémne energie...*

*Dotklo sa ma pozitívne a liečivé svetlo, nie temný tieň. Jasnosť emócií
osvetľuje súmrak bezprostrednosti a impulzivnosti. Žiadne nepriehľadné
prechody, len skutočné pocity.*

*Svetlo je intenzívne, spáli každého, kto sa mu postaví. Pridajte sa k
vzrušeniu a radosť zo života. Jedného dňa svetlo zhasne, ale sa držte
talentu ako ostrého modrého lúča. Oslobodte sa od temných myšlienok.
Žiarte, kým môžete!*

*V našom vnútri svieti svetlo, ale sú tam aj búrky a hromy. Život sa skladá z
kontrastov: z ohňa, ktorý nás hreje a niekedy spaľuje. Túto energiu
potrebujeme, aby sme mohli čeliť výzvam a nájsť zmysel vo výhovorkách,
ktoré robíme.*

Svetlo a hrom v nás, čistá energia a oheň, ktorý nás živí. Život sa skladá z prechodných svetiel, výziev, ktoré nás skúšajú. Silu nachádzame v energii, ktorá nás vedie.

Bez energie neexistuje svetlo a všetko vibruje svojim vlastným prúdom. Podstata bytia je pre nás výzvou a niekedy nás konfrontuje s nepochopiteľnými záhadami. Energia nešokuje, ale snaží sa zhasnúť svetlo. Svetlo sa však vždy odhalí.

V tichu času sa odhalí svetlo modrého lúča a prenikne do zmyslov. Jasnosť myšlienok, utvrdený názor. Negatívne ani pozitívne energie ju nezastrašujú.

Energia víta každého, pohybuje sa rýchlosťou svetla, bez rezov a bariér. Každý má právo cítiť, či už pozitívne alebo negatívne.

Čierna faiska tancuje na hranici múdrosti a šialenstva, energiou a túžbou. Vlastným svetlom sa dotkni nekonečna a uvidíš horiaci úsmev, ako šialený popol.

V kvadrante vesmíru modrý lúč klže s pokojom a osvetľuje cesty rozptýlenia a stresu. rozvahou usmerňuje energie a fotóny a vyhýba sa skratom. Živý a impulzívny, jeho rýchlosť nie je rýchlosťou svetla, ale samotného Modrého lúča.

Pri prechode energií sa stretávame so silami, ktoré nám bránia žiť v prítomnosti. Hrom duní, ale jeho zvuková vlna nie je taká silná, ako sa zdá.

V tanci medzi svetlom a tieňom je skutočnosť skrytá, zahalená iluzórnymi iskričkami. V tieňoch však predstavivosť osvetľuje cesty, na ktoré oko nedosiahne.

Zúrivosť modrého lúča preniká do mojej duše, rozkladá predsudky a neznášanlivosť. Z pórov sa vylieva čistá energia a osvetľuje cestu. Nech nás tento Modrý lúč vedie!

Umelé svetlo

Svetlo, ktoré vytvárame, je tancom umenia, bezostyšne zapleteným do zložitostí. Stratila sa jednoduchosť?

Laserové svetlo

Do nočného ticha preniká svetlo. Neviditeľné a intenzívne, preniká nepostrehnuteľným.

Vodiace svetlo aj na najtemnejších križovatkách odhaľuje to, čo nevidíme. Neviditeľné, ale mocné, nasáva predsudky a jedovaté myšlienky a premieňa ich na uzdravenie. Nech nás jeho jas vždy osvieti!

Svetlo v podkroví, tancujúci dym, spomienky stratené v handrách. Zbesilé, pomalé, nekoordinované myšlienky. Mysel' chladne, konanie váha.

V nečinnosti chvíle myseľ tancuje medzi mozgovými svetlami a elektrickými podnetmi. Putuje a nachádza inšpiráciu v prúdoch prítomnosti.

Kúzlo telesnej hmoty, hypnotické svetlo žiari, ako nezmyselné rýmy tancuje. Krása chaosu, poézia okamihu.

Svetlá v podkroví svietia, osvetľujú spomienky a myšlienky. Každá hlava je vesmír s eklektickými koreňmi a navrhnutými snami. Chcel by som preskúmať tieto podkrovia, kde neuspěchane odpočíva prežitý život.

Spomienky žiariace na pôde duše, večne otvorené alebo zatvorené v pamäťových truhliciach.

Blesk!

Ten okamih, keď sa obloha rozžiarí a srdce sa vám rozbuší. Svetlo pretína tmu a prináša ticho, ktoré kričí. Prchavý, ale silný okamih, ktorý nám pripomína silu prírody a našej vlastnej existencie.

Ten blesk, ktorý vymazáva vedomie, medzi výrečnými vzdychmi a nedbalým konaním. Nehybne čakám na ďalší blesk na svete.

Popol svetla

*Ten popol, ktorý ťa poznačil, žiarou ostrých a silných želez. Znečistený
popolom Svetla z minulosti a budúcnosti, všadeprítomný.
Nezabúdaš, nevzdávaš sa, si čistá vzbura!*

*V tichu okamihu svetlo tancuje, spomienky tečú ako rieky slov. Ovládaj sa a
smäd po svetle sa zmení na poéziu.*

*Horiaci popol tancuje v tvojom srdci, magnetické telo, ktoré piska túžbou.
Dve tváre, jedna mužná a druhá zmyselná, vás vyzývajú. Nepodľahneš,
nevyberieš si, si dokonalým splynutím.*

*Tento popol svetla zohrieva šero a prináša ochranu pred zničujúcimi
daždami. Rozprestierajú sa po kontinentoch v nadčasovom objatí.*

Vo svetle rozkoše

*Svetlo vniká a obdarúva, odhaľuje tajné potešenia. Chemická úzkosť, sedavé
potešenie, ale nie stagnujúce. Vytlačené na naivných tvárach, osvetľujúce
bytie, cítenie a emócie.*

*Emócie, ktoré tancujú medzi lúčmi slnka, nádherné a zázračné. Nadbytok
pôžitku, ktorý nás zavedie k novým obzorom, kde sa zmysly stretávajú a
strácajú v mori pocitov.*

*V tanci svetla prekvitá rozkoš, poháňaná závislosťou, ktorá bez váhania
napreduje. Rozpustené vlasy, vlniace sa v popretí, oslavujú šialenstvo
okamihu.*

Hypnotické svetlo

*Pocity na povrchu našej kože, túžba po závislosti od svetla, ktoré nás
vedie. Dodáva energiu duši, núti nás veriť v žiarivosť, ktorá existuje.*

*Riadime sa ňou bez kreditov a debetov. Hypnotický život nás zvádza,
transcendentálne bytosti hľadajúce očarujúce rozkoše. Závislosti tancujú
medzi našimi vlasmi a obočím, zaťažené skromnosťou a nečinnosťou.*

Prekračujeme hranice vo svetle, ktoré nás vedie a je výzvou pre myslenie.

Čisté reakcie, horiace túžby. Svetlo nás živí, vedie nás. Voľné kamene sa spájajú, hlina horí.

Intenzívne svetlo

Svetlo, ktoré tancuje medzi telami, bez drôtu, bez reťaze. Svieta v sklúčenosti rutiny, fascinuje a vyživuje.

Aj keď je vypnuté, jeho sila pretrváva.

Svetlo, ktoré nezhasína, ale premieňa sa.

Psychedelické hromy tancujú na oblohe a prelínajú sa s chaosom. Abnormalita vibruje v každom hromobití a pripomína nám, že sme súčasťou tejto búrky farieb a zvukov.

Súdržné svetlo žiari bez šupín, ale čierny hrom, abnormalita, škripe v hĺbke zmyslov. Bledne a mení sa, bez tajomstiev, len s tajomstvom.

Vo svete psychedelických svetiel, kde sa prelínajú pôžitky a predsudky, stagnujú šikmé farby. Tu tvorba spí a zhovievavosť váha. Kto sa odváži vyplávať?

Uprostred útržkov myšlienok nachádzame pokoj. Snívať o svete bez rušivých vplyvov je ako škrabka na oku: chvíľková, ale nevyhnutná.

Odcudzený pohyb, žiariš ako vzdialená hviezda, rozprašuješ myseľ. Nevšímavý k jednoduchému bytiu, otriasaš vesmírom.

Hrom je psychedelické predstavenie, ktoré odháňa duchov, ktorí sa nikdy neprejavia. Paralelná realita, v ktorej fámy a neústupnosť tancujú ako strašidlá. Tu sa nikto neživí bizarnými osobnosťami ani kogníciami z preexistencie. Všetko je také, aké je, aj keď v skutočnosti neexistuje.

Realita je príbeh bez času, v ktorom nás strach prenáša za hranice známych dimenzií. Polygóny a neviditeľné línie sledujú poglobule transcendentálneho a apoteotického myslenia.

Nerozvíja sa a nerastie na vláknach abstraktného rozumu. Myšlienky

sa rodia z impulzov, videných a zapamätaných znakov. Pohyby napodobňovania a prispôsobovania sa okamihu. Všetko vedome realizované a vypočítané.

Na zažltnutých stránkach pamäti, kde kedysi vládli múdre hlavy, doznievajú ozveny minulosti. Bibliofíli hltajú príbehy, zatiaľ čo zastaralí pamätníci sú zastrašení. Obklopení meradlami a štítkami Habešania oslavujú život a hromy Habeša sa ozývajú smiechom.

Vo svetle minulosti ozveny zo záhrobia šepkajú dávne tajomstvá. Nebeské telesá tancujú v bezprostrednej prítomnosti a pripomínajú nám, že čas je ilúzia. Nabádajú nás, aby sme žili prítomnosť s múdrosťou včerajška.

Vo svetle minulosti sa cestovatelia v čase stretávajú s dávnymi dušami. Súčasnosť je javiskom, na ktorom tancuje minulosť, a spoločne vytvárajú večný okamih.

Život sa skladá zo svetiel, niektoré sú intenzívnejšie, iné menej. Sú to energie, ktoré nás osvetľujú, ale nezapadajú do minulosti ani do okamihu, ktorý už uplynul. Svietme v prítomnosti!

Všetko je svetlo, žiarenie, ktoré svieti viac či menej jasne, ale vždy intenzívne! Minulosť tu nemá miesto, ani uplynulý okamih. Rozsvietme prítomnosť!

Svetlá z minulosti môžu vrhať tieň, ale nikdy nezhasnú žiaru nového plameňa, ktorý sme sa rozhodli zapáliť teraz.

Minulosť sa dotýka prítomnosti ako šepot, ale nezhasína svetlo, ktoré svieti teraz. Každý okamih je vesmírom čistej energie.

Každý deň je príležitosťou nechať sa osvietiť čistým a silným svetlom, ktoré nás obklopuje. Nechajme sa unášať vetrom, bez zámerov, len sa točíme okolo radosti z existencie a žiarenia.

Sila elektrického prúdu nás vedie, prenáša intenzívne svetlo jednoduchým pohľadom. Svetlo z minulosti, žiarenie z dávnych životov, ale vždy v . V jednom okamihu cvaknutie a svetlo

je ostrý a nebezpečný. Vypaľuje oči závesti a nenávisti, ktoré sa plazia okolo minulých spomienok. Svetlá, ktoré sa držia nebeských telies a vyžarujú večnosť.

Radiácia je výzvou, ale naše vnútorné svetlo svieti ! Rozsvieťte každý okamih, bez znečistenia, bez strachu. Nechajte prúdiť pozitívny prúd!

Svetlo, ktoré všetci nosíme, je jedinečné a žiarivé ako lúče žltého slnka. Neexistuje silnejšie svetlo, iba kúzlo predstavivosti a čistej energie. Každý z nás je svetelným stvorením, ktoré túži po rozvoji a tvorbe.

Každý z nás v sebe nesie jedinečné svetlo, žiarivú mágiu plnú farieb a energie! Neexistuje silnejšie alebo slabšie svetlo, iba rôzne vyžarovania. Naša predstavivosť a vôľa sú palivom pre toto čisté svetlo, ktoré žiari v odtieňoch slnečnej žltej.

V tanci lúčov a tieňov je vedomie javiskom, kde sa neviditeľné stáva viditeľným. Nie je to len svetlo, ktoré osvetľuje, ale aj pochopenie, ktoré nás prebúdzá.

V skutočnosti je svetla málo, existujú len ohniská existencie, ktoré vyvažujú neviditeľné. Čo nevidíme, nie je skutočné? Je to výsledok silného lúča, ktorý prebúdzá naše vedomie. Ale čo je vlastne vedomie?

Tajomstvo vedomia a nevedomia je ako neviditeľná bariéra. Bez ohľadu na to, ako veľmi sa ju snažíme pochopiť, všetci smerujeme k prítomnému okamihu.

Na ceste života sú prekážky len tieňmi minulosti. Keď sa pozrieme ďalej, uvidíme, že horizont je nekonečný a možnosti sú skutočné. Prekonajme predsudky a prijmime slobodu byť.

Medzi túžbou a svetlom nevedomia nie sú žiadne prekážky. Reťaze? Iba ilúzie. Nebeské bytosti tancujú vo svetle minulosti, zatiaľ čo prítomnosť sa odvíja v našom vedomí.

Nedotknuteľné svetlo, tancujúce na obzore. Kto sme my, aby sme ho formovali? Len sa pozeráme, kým nezmizne ako vzdych vesmíru.

Prírodné svetlo

Nič čistejšie ako svetlo, ktoré nás vedie, sa nezhoduje s prirodzenosťou. Konflikty a zhovievavosť, len tiene na ceste. Postoje sa hromadia, vedomé, ale ľahké, pretože všetko je prirodzené.

Príroda a svetlo nie sú v rozpore. Príroda nás obklopuje a dáva nám pocit pohody a pokoja. Všetko plynie normálne a pokojne, ako jemný vánok v letný deň.

Vzduch, prirodzená radosť, ktorá nás obklopuje, tancuje vo vzduchu a mizne. Jemný dotyk pre tých, ktorí vedia oceniť obláčiky ľahkosti.

Jadrová energia Light

Mocný zdroj, ktorý nás osvecuje a prináša hlboké zmeny. Psychologické mutácie, ktoré nám dávajú pociť silu tejto jadrovej sily. Premeny, ktoré nás ovplyvňujú a formujú.

Žiarivé svetlo energie rastie a osvetľuje transcendentnú bytosť, ktorá ako páv preniká do našich impulzov. Mutácie ju neovplyvňujú, ale vedú nás k činu.

V dynamickom impulze žiarenia svieti svetlo ako jeho maximálny exponent! Jadrová energia sa koriguje, kolabuje, ale nikdy sa nevyrovnáva. Transformácia je jej silou!

Psychotropné svetlá

Ako kúzlo tancujú vo vzduchu, tieto svetlá, ktoré nás očarujú a menia realitu. Dobré želanie, ktoré však môže byť zlým znamením, keď sa vrátíme z tohto sveta fantázie.

V tanci psychotropných svetiel sa realita rozpúšťa. Oblažení zmyselnými dimenziami vdychujeme esenciu neznámeho.

V hĺbinách mysle tancuje skrytá dimenzia s psychotropnými svetlami. Blázni do reality, nachádzame krásu v popieraní

okysličenia. Sporadické epizódy ukazujú, že príroda je ľahká.

Hrom, horká trhlina vo svetle, rozzúri a nakrmi Zem. Amorfné, priehľadné svetlo, prežijeme.

Utečenci v nebeských telesách, ich domovom je horkosť. Vylievajú nekontrolovateľný hnev, lávu svetla a sily. Čo je to za silu, ktorá ich poháňa?

Spaľuje temnotu a živi svetlo bytia. Hnusné výpadky nemajú moc nad tými, ktorí sa vyhrievajú v magme energetického hromu. Šťastie v žiarivých lúčoch, jedinečné bytosti vo svojej podstate.

Generátor Láska, iskra, ktorá zapaluje túžbu! Prelínajúce sa energie, priehľadné bozky a elektrické putá, tancujeme v životodarnom prúde citov.

Skryté ego a osobnosť živíme v každodenných rutinných činnostiach, ako sú raňajky alebo večera. Každý dúšok vody je energiou do nového dňa.

Bez masiek, v realite lásky, prenikavé pohľady samotu. Poháňané energiou, ktorá sa nikdy nevypína, pravdivé a neúplatné. Vždy!

Žízlivé oči, túžba, ktorá tancuje medzi monotónnosťou dní. Šikmé tváre, voľné nitky v elektrine okamihu. Vymyslená trpezlivosť, báseň v pohybe.

Vydajte sa do nekonečnej predstavivosti, kde motor reality tancuje medzi bytím a nebytím. Okamžitý kontakt je niťou, ktorá nás spája so životom, ale existujú jemné skutočnosti, ktorých sa vedomie sotva dotýka... a predsa sú tam a čakajú na preskúmanie!

V prúde prítomnosti nemôžu byť prostriedky vodnaté alebo sklznúť do myšlienok generatívnej lásky. Stále na očiach, pravá láska sa neodcudzuje pôžitku, ktorý vytvára. Rozmnožuje sa v tvárach duše, ktorú ste sa snažili potlačiť.

Energia je multikultúrny tanec, ktorý spája virtuálnu a imaginárnu realitu. Sme odrazmi, ktoré v skrývajú svetelné draky. Nech nám neutróny osvetlia cestu!

Energia, ktorá nami prúdi, životný prúd, ktorý nás oživuje! Sme žiarivé bytosti, ktoré kráčajú v dualite svetla a tieňa. Útlak nás nezastaví, sme sila v pohybe!

V hĺbke mysle, kde sa skrýva bolesť, sa nachádza kľúč k premene. Naplňte sa pozitívnou energiou a prekonajte neviditeľné bariéry. Realizujte sa, pretože táto cesta je len vaša. Nechajte svoju myseľ tancovať na magnetických vlnách myšlienok.

Prenos myšlienok je ako rieka neviditeľných energií, ktorá tečie v bezčasovom vzduchu pocitov. Všetci sme beta-blokátori, ale zároveň sme smädní po živote. Nech nás tento prúd zanesie k skrytým radostiam!

Uprostred impulzov, ktoré rozrušujú myseľ, sa ako búrky vynárajú konflikty myšlienok. Cez mraky však presvitá elektrické šťastie. Nech nás vzrušenie brán vedie k vonkajšej realite.

Modré svetlo

Spúšťa emócie, prekonáva mosty a rebríky. Využíva silu pocitov a živí sa nimi. Rozvíja oduševnený potenciál, ktorý nás premieňa.

Vítanie krásy priezračného priateľstva, ktoré túži po niečom modrejšom a intenzívnejšom. Rozvíjať súhvezdia hlbokých citov, odcudzených rádiovou vlnou.

Šikmé mysle v tyrkysovej modrej farbe večného priateľstva. Šialenstvo a rozkoš tancujú v magickom zväzku, milenci vzácné krásy.

Modrý súmrak, príjemná energia. Nie je to maska, je to svetlo, ktoré umocňuje pôžitok. Ovplyvňuje tých, ktorí sa v ňom strácajú, bez hraníc večného priateľstva.

Vo vláknoch intenzity súmraku sa objavuje príjemná energia, ktorá chráni pred zlom a pôžitkami. Nie je to maska, ktorá klame, ale modré svetlo, ktoré zintenzívňuje skutočné a imaginárne. Tí, ktorí sa mu oddajú, nájdu priateľstvo bez hraníc.

Zamiluje sa a podľahne šialenstvu citov. Chtič a rozkoš sú kalorické a osvetľujú dušu modrým svetlom. Energie sa hromadia a vyprchávajú, ale ochranné svetlo zostáva a vedie nás vo večnej prítomnosti. Vývoj svetelnej rozkoše je nekontrolovateľný, ale vždy prítomný.

Elektrický kábel

Cítíme, ako prúd úzkosti vibruje, ako elektrické káble poháňajúce nádej. Pohyby sú paralyzované, ale myšlienky sa zrýchľujú. Napätie rastie a pripútava nás k .

Na rebríku života stúpame a klesáme, kategorizujeme momenty a pohyby. Svetlo nás vedie, ale pozor na schodíky! Nie každý ide po eskalátore, niektorí nájdu oporu a stúpajú. Stačí to, alebo je to otázka rovnováhy?

V tanci života je kľúčová rovnováha. Nie všetci si zaslúžia náš zostup alebo pomoc pri výstupe. Prijmite úsilie, vytrvajte, stúpajte s obetavosťou. Nech vás nezastaví žiadne zranenie, pretože vás čaká svetlo myšlienky.

Rovnováha v sile, rovnováha v živote. Nie každý si zaslúži náš zostup alebo podporu na ceste hore. Kľúčom k úspechu je vytrvalosť. Povstaňte v duchu obety, bez zranenia. Čaká vás svetlo mysliaceho bytia.

Pevné kroky na ceste, bez sily poddať sa. Poháňaní nádejou sa dostaneme k silovému káblu života. Energia, ktorá vyživuje Zem.

Šumivé svetlo

Padá a rozširuje sa, vetvy svetla, nedosiahnuteľná túžba. Šumivá ilúzia, ktorá sa rozpadá tvárou v tvár reality.

Uprostred občasného šialenstva sa rozširuje, kontaminuje a ovláda prchavá túžba po láske. Je to výmena energie, ktorá nikdy

stálym svetlom, ktoré osvetľuje dušu.

Osvetlená obloha nás inšpiruje k hľadaniu dokonalej rovnováhy. Hviezdy svojím jasom hýbu myšlienkami a premieňajú túžby na skutočnosť.

Nič nie je krajšie ako iskrivá obloha, na ktorej hviezdy tancujú vo večnej symfónii svetla. Sila vesmíru spočíva v našej duši, osvietenej vôľou meniť sa a vzájomne pôsobiť. Nech dotyk hviezd magnetizuje naše myšlienky a sny.

Energia sa rozptyľuje ako dym bez plameňa, kozmický tanec, ktorý mnohí nechcú interpretovať. Je smutné vidieť, ako vitalitu dusí akomodácia a vykryštalizované pocity. Masky politickej pohodlnosti zakrývajú skutočnú podstatu.

Ó, duša čistej energie, premeň sa na mágiu! Lietaj nad myslami bez prúdu, kde pravda o faktoch a zmene je konštantná. Cykly, ktorými prechádza každý, ale nikdy nie po ceste strachu a utrpenia.

*Oslobod'te sa ako vietor, rozšírte
sa ako jar, podstúpte mutáciu
života,
Nechajte sa viesť zmenou.*

*Svetlo života
Vášne sa ponárajú do šialenstva, inštinkt
milovať a byť milovaný,
Večný cyklus, ktorý nás lieči.*

V mysli tancujú vášne a sklamania. Ilúzie prekvitajú, ale pravá láska je slnkom, ktoré rozptyľuje hmlu. Prekračujem klamstvá, nachádzam cestu srdca.

V oblasti lásky objavujeme, kým skutočne sme. Milovať znamená pochopiť, prečo sme milovaní, a zároveň túto lásku opätovať.

pocit. Je to tanec, kde $1+1=1$, spojenie, ktoré presahuje logiku.

Vo vesmírnom tanci čísel je $1+1=2$ matematická pravda. Ale v umení lásky má súčet zmysel len vtedy, keď srdcia, hodnoty a postoje nájdú harmóniu. Nech je rovnováha kompasom a jednota melódiou, ktorá rezonuje v kompase života.

Chápanie pravdy ako zdroja potešenia je jednou z možností, ale spočíva skutočná sloboda v individualistickom konaní?

Úvahy o živote a jeho etapách... Som logický alebo nelogický? Niekedy sa cítim ako blbec, ale kto sa raz za čas nemýli? Kto sme my, aby sme v dobe umelých oslov vynášali súdy? Vывodzujeme vlastné závery.

V tanci života je šialenstvo len maskou. Vo svete rýchlych úsudkov nachádza skutočný mudrc pokoj v chaose.

Priznávam, že som blázon, miloval som toľko ľudí... a čo potom? Nikdy nie sme úplní, vždy túžime po ďalšej láske, po ďalšej a ďalšej...

Láska je pole, kde sa stráca rozum a kde nachádza útočisko šialenstvo. Sme slobodní vtáci, ktorí lietajú v oblakoch zraniteľnosti a manipulácie. Nech sú naše krídla vedené pravdou srdca.

Na ceste lásky nachádzame múdrosť života. Milovať je právo a povinnosť, svetlo, ktoré osvetľuje naše bytie. Milujme sa navzájom bez slz, s citom a spontánnosťou. Nech je láska silou, ktorá nás vedie!

Na nebeskom javisku tancuje slnko,

*Lúče svetla, tvoje umenie dosahuje.
Čistá energia, matka dňa,
Vesmír tleskal vašej mágii.*

Svetlo lásky na vzdialenom horizonte nie je vidieť, ale je ho cítiť. Šíri sa prostredníctvom dotyku, prostredníctvom energie, ktorá oživuje. Nech rovnica lásky rastie: $1+1+1+1+\dots$ = nekonečná.

V poli lásky tancujú magnetické sily. Zvádzanie priťahuje túžbu a srdce túži spoznať a vychutnať si každý okamih.

Slnčné svetlo a teplo, sila v každom lúči. Sliny vylučované pri bozku, spoločné pocity. Radosť na narodeninovej oslave. Roky plynú, vek postupuje. Staroba prináša trpezlivosť, vytrvalosť je úspech. Obeta a bolesť, uzdravenie lekárom. Zdravie je vitalita, energia, ktorá prúdi. Sila a bezmocnosť, frustrácia a utrpenie. Pád prináša závraty, šialené točenie hlavy. Šialenstvo v nemocnici, hospitalizácia a deprivácia. Túžba žiť deň.

Na ceste životom je vôľa zvíťaziť neustálym bojom. Čelíme vnútorným vojnám, stratám a osamelosti, ktorá nás sprevádza. Ale práve v tvorbe a vynaliezavosti nachádzame pravdu, napriek ľziam a krutosti sveta. Tresty a pokarhanie nás formujú, keď hľadáme rovnováhu a istotu. Nestabilita a abnormálnosť choroby sú pre nás výzvou, ale my bojujeme ďalej, chránení políciou a vlastným odhodlaním.

Psychiatria a terapia, tanec medzi ilúziou a realitou. Zdravotná sestra podáva morfium, zatiaľ čo my bojujeme s úzkosťou a strachom. Preteky života sú adrenalínovou súťažou. Víťazi sú tí, ktorí nachádzajú uspokojenie v každej otázke. Zvedavosť živí dušu a potešenie je konečnou odmenou.

Vina a sloboda tancujú v spravodlivosti. Úprimnosť žiari, pravda osvetľuje. Neviditeľné sa stáva skutočným v predstavivosti. Kreativita letí, sny odpočívajú. Vládné pokoj, pretrvávajú vyrovnanosť. STOP.

Na ceste životom má každý symbol svoj vlastný príbeh. Od ceruzky ku gume, od pneumatiky k ceste, pokračujeme v ceste. Prechod je neustály: fungujeme, meníme sa, škálujeme. Slová a frázy vytvárajú dialógy, naše vyjadrenie vo svete. V prírode nachádzame energiu, svetlo a silu. Nech MODRÝ Žiar osvetľuje našu cestu!

Energetické revitalizácie

*Žiť nespokojnosť so spokojnosťou, Svetlo prosperity,
Som všetky farby, ktoré vymaľujú tvoj svet.*

Paralyzujúce svetlo

Prečo sa zastaviť, keď nás akcia posúva a premieňa? Emócie a pocity sú pulzom života. Reagovanie a reagovanie je tanec porozumenia. Trpezlivosť a inteligencia sú kľúčom k pochopeniu druhých. Budme konfrontační, ale so srdcom.

To je otázka: uvoľniť alebo neuvoľniť energie, ktoré nás paralyzujú? Ako deti bez odpovedí čelíme neznámu. Odvaha, priatelia! Slovo je príkaz, ale kto posudzuje rozum? Kto rozhoduje o tom, čo je normálne? Nakoniec nikto!

Všetci máme vieru ako harfu, ktorá láka a klame. Mlčanie je čin, nie naivita. Počúvajte dvakrát viac, ako hovoríte. Odolávajúce mlčaniu, ono odpovedá na otázky. Upokojte sa a počúvajte ticho vo vnútri.

Keby jedného dňa uderel blesk... bol by ničivý a hlučný, alebo jasný a krásny? Sila nečakaného, krása okamihu.

Každý lúč je jedinečný, rovnako ako my. Každý má svoje vlastné svetlo a spôsob pôsobenia. Keby to bol lúč, bol by originálny.

Každý lúč, rovnako ako my, má svoju vlastnú cestu a činnosť. V okamihu sa všetko môže zmeniť. Môžeme ovplyvniť osud, ale mali by sme?

Úvahy o osudoch a viere... Hodí sa kocka. Pýtate sa Boha

maximum, ale minimum vychádza. Kto hodil kocky? Každý z nás má svoju vlastnú energiu a spôsob konania. Hádzte kockami s vierou a zámerom!

Reflexné svetlo, tanec odrazu v mysli.

Prebudil som sa v novom svete, kde sú slová krídlami, ktoré ma nútia lietať. Písanie tejto knihy je ako zapnutie svetla vo mne, ktoré rozširuje moje bytie. Reflexia je kľúčom k osvetleniu myšlienky a pocítaniu jej transformačnej sily.

V obrovskom oceáne našej mysle sa plavíme v prúdoch myšlienok. Duša je niekedy rozbitá ako rozbité more. Oči sa križia a odhaľujú zložitosti.

V chaose sveta prúdi energia, nepokojné mysle zanechávajú stopy. Hlasy v súzvuku sa ozývajú, slová tancujú v umení vyjadrovania. Nech nás vedie inšpirácia!

Srdce bije v tichu, žily tancujú do rytmu. V tieni šepká represia, ale myšlienka je slobodná.

Myšlienky, ktoré tancujú v mysli, spomienky, ktoré prichádzajú a odchádzajú. Cvičíte nenávisť? Nie, to je cesta bez svetla. Príležitosť neprichádza vždy v správnom čase. Trpíme, lebo im to dovoľíme, ale sloboda prejavu je poklad. Pravda žiari vďaka úprimnosti. Rôzne formy vyjadrovaniamá svoju krásu. Rovnováha je byť v pohode, je to vnútorný pokoj.

Rovnováha je rutina, nervozita je chaos. Komentáre sú nevyhnutné, ale čistota žije v každom z nás. Slnko, zdroj energie, osvetľuje univerzálnu lásku a súciti. Čo je nenormálne? Keď sa nič nedeje.

V tanci duší zabúdame, pretože chceme, a pohybujeme sa medzi perspektívami. Myšlienky sa vznášajú, presvedčenie. Nenapraviteľné existuje, rovnako ako nespravodlivosť, ktorá sa nás dotýka. Láska, zdroj potešenia, je osamelým útočiskom.

Svedomie je ako lampáš, ktorý osvetľuje našu cestu. Všetci máme svoje neresti a strachy a niekedy hovoríme hlúposti. Ale je to

Je dôležité si uvedomiť, že priznanie si smútku nás posilňuje. Nič neskrývajte, buďte autentickí.

Všetci sme zraniteľní, ale v žiari priateľstva nachádzame silu. Príležitosť klope na dvere, otvorte ju s odvahou. Nikto nepatrí nikomu, ale každý má právo žiariť ako hviezdy na oblohe. Priateľ je nás samých, ďalším ja, ktoré nám dáva pocit úplnosti.

Všetci máme schopnosť milovať a byť milovaní. Láska osvetľuje náš život a vedie nás. Rešpektovanie tohto pocitu je nevyhnutné. Milujte sa navzájom, pretože láska je sila, ktorá nás spája a vďaka ktorej rastieme.

Slová môžu byť križovatkou pocitov, ale vždy existuje logika, ako sa vyhnúť utrpeniu. Pamätajte: "To, čo majú starí, nie je múdrosť, ale rozvaha." Počúvajte a učte sa!

Všetci máme moc vybrať si medzi dobrom a zlom. Život je škola, v ktorej môže byť šialenstvo zdravým rozumom a kľúčom je poznanie. Mením sa pre teba, pre mňa, pre tých, ktorí ma milujú. Vyvíjať sa znamená meniť sa.

Elektrizujúce asociácie

Cítim, premýšľam, zachytávam a zachytávam! Celý deň vydychujem energiu!

Svetlo priťahuje !

Moc je poznanie!

Vedieť znamená učiť sa, učiť sa znamená objavovať a cítiť!

Cítiť znamená uvažovať Chápať znamená učiť sa Učiť sa znamená uvedomovať si! Uvedomenie si Ja! Ja som, ty si, On je, My sme, Oni sú! Všeci sme Ja! A Ja som Oni! A oni sú my!

Kto sme?

Existujeme, preto sme. Stvorení svetlom života, medzi predstavivosťou a realitou. Dualizmus medzi túžbou a skutočnosťou, interpretácia našej vlastnej reality.

Realita okolo nás, v ktorej rastieme a vyvíjame sa! Transformácia a inovácia, cykly zmien a premien. Prekonávanie prekážok, postup do nových etáp!

Prekonávanie cyklov a ťažkostí!

Vír výziev, či už skutočných alebo imaginárnych, vytvorený interakciou medzi podvedomím a vedomím.

Vedomie a realizácia, nevedomie a projekcia seba! Existencia je cesta!

Sme JEDNO, svet bytostí, JA premenené na MY! Ja existujem, preto existujeme my! Každý z nás pôsobí na svet a na seba . Ty pôsobíš na nich a oni sú svet!

Bytosti, živé aj neživé, sú svetlom a zachytávajú svetlo. Svetlo je energia, energia je sila. Sila je túžba, túžba je chcenie. Chcenie je skutočné. Všetci sa môžeme dotknúť skutočného. Skutočné sú fakty a správanie. Správanie je konanie.

Akcia je odpoveďou pre svet! Transformácia je modifikácia. Zmena je skutočná! Stála túžba, stále snívanie. Na svete nie je chceme, ale stále sa snažíme!

V neustálom hľadaní toho, čo neexistuje, nachádzame len zúfalstvo a utrpenie. Túžba po nedosiahnuteľnom je cestou k nešťastiu. Skutočné šťastie pochádza z naplnenia možných túžob.

Svet je plný tajomstiev a síl, ktoré nemôžeme dosiahnuť. Tieto duchovné pocity, vďaka ktorým cítime svoje pravé ja, sa môžu zdať neskutočné, ale sú súčasťou našej existencie. Aj v depresii je svetlo, ktoré nás vedie. Žíme s duchom a nájdime krásu v neviditeľnom!

Duch: predispozícia, ktorá nás vedie! Motivácia: sila, ktorá nás poháňa! Impulz: energia na konanie! Čin: činnosť, ktorá premieňa! Čin: vplyv na druhých! Druhí: oni, oni a ja! Ja verzus oni: svet, ktorý nás vyzýva! Svet: spoločenské javisko! Učenie: správanie, ktoré si osvojujeme! Prezentácia: vedomostí, ktoré sme získali!

Poznanie je zbraň, ktorá nás osvecuje na ceste životom.

Zdieľanie je učenie, učenie je život. Interakcia je tanec vesmíru, kde každý krok je novým objavom.

Pôsobit' na svet znamená premieňať ho! Poznanie je vývoj a vyvíjať sa znamená byť vedomý. Vedieť znamená vedieť, ako sa transformovať! Transformovať poznanie do multikultúrneho sveta nekonečných múdrostí. Nedosiahnuteľné nekonečno je naším horizontom!

Pôsobenie na svet ho mení! Poznanie je kľúčom k evolúcii. Byť znalý znamená byť schopný zmeniť sa. Premena vedomostí na činy vytvára multikultúrny svet nekonečnej múdrostí. Nekonečno je nedosiahnuteľné, ale každý krok je úspechom.

Byť múdrom je utopické, ale práve vo vôli nachádzame vnútornú silu! Ja premieňa svet a svet sme my v premene. My sme tí, ktorí pretvárajú svet, s rozumom a spravodlivosťou!

Spravodlivosť a rovnosť sú základné práva! Musíme konať podľa svojho svedomia a na základe reality. Predstavitosť je mocná a dáva nám slobodu. Poznať znamená interpretovať svet okolo nás. Vytvorme lepšiu budúcnosť!

*Interpretovať znamená
predpokladať, predpokladať
je záväzok, záväzok je
zmluva, zmluva je prísaha,
Prísaha je vernosť,
vernosť je pravda,
pravda je jedno,
Ja som jeden z nich,
Sme jeden svet.*

Rásť znamená byť, existovať je fakt. My sme svet, živé a neživé bytosti. Svet sa pretvára nami a nimi. Neustále sa vyvíja! Poznať znamená vedieť a poznať znamená rásť.

Zažívať znamená cítiť svet! Cítiť znamená poznať dušu! Sloboda vybrať si, čo chceme zažiť. Úcta je právo, ale

aj povinnosť! , netransformujeme sa. Poznanie je moc, ktorú získavajú rôzne ja sveta!

Vy neviete? Spýtajte sa iného! Skúsenosti iných sú pre nás poučením! Sú veci, ktoré už boli vyskúšané a nie sú dobré! Životná múdrosť vychádza zo zdravého rozumu a spoločných skúseností! Podme rásť spoločne!

Interakcia znamená transformáciu! Priateľstvo je naša sila, spoluúčasť náš sprievodca. Spoločne zdieľame hodnoty a ovplyvňujeme svet. Všetci sme súčasťou niečoho väčšieho. Podniknime kroky a zmeňme svoje okolie!

*V gobelíne zmien sa svety menia
a nanovo vyvíjajú. Prijímame
transformáciu,
nové ja, nové my, nové oni.
Nastáva nová realita,
ozvena šepotu zajtrajška.*

*Premena sveta spočíva v každom z nás. Nové ja, nové my, nové oni.
Spoločne vytvoríme novú realitu.*

*Túžba po bozku
Daj mi bozk... taký, aký poznáš len ty! Skrytý, jemný,
nežný... chutný ako ty!
A na oplátku ti dám pusku odo mňa.*

*Nespavosť, moja nočná spoločníčka. Nechcem spať, chcem intenzívne
prežívať každý okamih. Tejto prekážke čelím s odvahou nespavosti.*

*V tieni vlka, stratený, ale
nájdený. Ochrana je
možnosťou.
Silné chemikálie,
h₂o, obratnosť
potravin.
Ponorte sa do tieňa,*

*ho čakajú
dobrodružstvá, pristane
v Caricuao. Áno,
chránený,
ale sám v postoji*

Dnes píšem v duchu Vlka z Caricuao, čelím jeho divokému svetu a interpretujem ho. Nezavislý, verný a čestný priateľ, s divokou, ale dobročinnou povahou. Zárodok života, ktorý vznikol na uliciach Caricuao, kde som sa naučil hodnotu priateľstva. Verný spoločník pri cestovaní a zdieľaní, vždy s láskou a mlčaním. Spoznal som tiene ulíc Caricuao a ich spoločnosť.

Záhadný ako noc, ale s túžbou žiť a byť slobodný. Ja a Sombra Wolf, priatelia v slobode, ktorú nám dala matka príroda. Havana Club v podstate revolúcie, spolu v osamelom pakte. Nech žije šialenstvo!

Jogo do Galo: tanec medzi slovami a pocitmi. S úctou a vďakou, čo si myslíte o mne a ja o vás? Možno sme si porozumeli medzi riadkami. Úvahy, slová sú výrečné... Darček rozbalený v pravý čas... A teraz, omša alebo kohútia zápalka? Tá strašná otázka bola položená!

Odras k extáze, ozvena ticha, ktoré nás vzdľahuje. Skutky sú slová bolesti, prekážky prekonané chémiou bytia. Nebeské telá kvitnú dokonalou láskou.

Pri hľadaní d'ateliny lásky, ktorej bohatstvo spočíva v porozumení mnohotvárných duší. Každé stretnutie je nárastom túžby po súcite a nehe. V kolobehu života sa jediné a nedeliteľné ja nestráca v prchavých túžbach.

Zlatý prsteň, symbol viery a úcty, je len ilúzia. Sme divosi, ktorých poháňa ego. Každý stret myšlienok rozecuje myseľ. Zdravý rozum je kľúčom k harmonizácii seba a iných. Ustúpiť alebo sa vnucovať? Odmietnuť je ľahké, ale skutočná múdrosť spočíva v prijatí.

Láska je viac než len cítiť seba, je to cítiť druhého. V našom

inštinktívne správanie, prevláda "ja", ale harmónia vzniká, keď sa spojíme s inými bytosťami. Koľko "ja" musíme vydržať, kým sa podriadime druhému?

V labyrinte ja sa ozyva osamelosť. Brnenie sebeckta sa jedného dňa rozbije a odhalí prázdne zrkadlo. Sebaláska nevytvára pravú lásku. Len láska premôže všetko.

Život je záhrada farieb, ktorej tancujú túžba a túžba. Aké dokonalé by bolo, keby si tu bol, blízko mňa.

Ale okvetné lístky opadávajú a ja zostávam dúfať v opätovné stretnutie.

Hnedé oči, olivy z mora, ty si múza, ktorá mi srdce. Keď na teba myslím, spomínam si len na tú iskru, ktorá ma núti snívať.

Prebudil som sa z neznáma, bez túžby. Obklopuje ma vášeň a túžba. Silné bozky a objatia, všetko bez pýtania. Láska, náklonnosť, súcit, bez bolesti. Dávať bez žiadania. Hľadať poklad, nie zlatý, ale trvalej lásky.

Vedel si, že to cítim, ale nepovedal som to. Niečo hlboké rástlo, láska, ktorá sa nedala preložiť. Ako východ slnka osvetľovala srdce bez strachu. Milovala som bez toho, aby som videla, zohrievala samotú.

Bola si tam, pri okne, cítila som tvoj santalový a jazmínový parfum. Včera to isté, dnes výnimočné. Tvárou v tvár, bolelo to a bolo to podstatné. Dýchal som pre teba, nevidel som ťa, ale bol si tam, vzdialený a prítomný. Vzal som ťa k moru, poznal si morský vzduch, vlhký dych a radosť.

Zapálím si cigaretu a nechám ... Medzi riadkami a myšlienkami sa strácam. Rozumie tomu niekto, alebo je to všetko také nejasné?

Cigareta zhasla, ale plameň písania vo mne horí. Je možné, že ma niekto číta a nachádza v mojich slovách radosť? Vybral som si novú, konkrétnejšiu cestu, na ktorej sú vodiacim svetlom láska a porozumenie. Nech sú osudy formované myslou lásky a nech sa láskyplné slová ozywajú ako majáky nádeje.

Hľadáme slová, ktoré zahrňajú bez konfliktov, len lásku a dôveru. Chceme byť priama, ale vždy spontánna, spájať čitateľa a spisovateľa. Frázy, ktoré spájajú, premýšľajú a meditujú. Vydáme sa spolu na túto cestu priateľských listov?

Myslenie je výzvou, ktorá nás privádza do absurdity a núti nás existovať. Byť nezvyčajný znamená mať trpezlivosť čítať a premýšľať. Čítam málo, ale keď čítam, premýšľam. Prijmite výzvu: čítajte a pokračujte v MYSLENÍ. Som vďačný za to, že niekto tiež premýšľa.

Možno to necítiteale ja áno. Ako dážď vsakujúci do kameňa, ktorý sa viaže na zem a piesok. Tvrdý a účinný vzťah. Kráčame po nich, po pevnom spojení.

Pocit dažďa na kameni. Pevné puto, ktoré spája zem a piesok. Kráčame po nich, bez priestoru pre ďalšie. Účinný vzťah, ako príroda.

Kamenári a kamene, tvarovateľné srdcia, spoločné pocity. Láska je malta, ktorá nás spája, silná a pevná ako cesta z lega. Život je opotrebovanie, ale spolu sme sila. Lapidárium alebo montáž, sme kúsky vo svete.

Vo veľkej skladačke Zeme má každý dielik svoje miesto. Všetci sme podstatní, každý má svoj jedinečný tvar. Spoločne tvoríme celý obraz. Harmónia spočíva v cestách, ktoré si vytýčime, a v spojeniach, ktoré vytvoríme. Spolupracujeme pre svet lásky a jednoty!

Ako môžeme byť sami sebou, keď sa ostatní skrývajú? Cítiť znamená existovať, ale zdieľanie aj bolí. Prečo si veci komplikovať? Pravda je naša tvár, naša tvár. A keď máme niekoho radi...

Ukážte svoju tvár, bez filtrov. Za peniaze si ma nekúpiš a ja si nechcem nikoho kúpiť. Som proti euru, za tvár s citmi. Koruna nenahradí tvár. Trpieť znamená existovať.

Tá istá bolesť, ten istý zápal, bola to láska! Sme hviezdy v nemom filme, ale naša vášeň je večná pieseň.

Tá istá cesta, tá istá cesta. Pozeráme sa na seba a vidíme spoločnú budúcnosť. Ty vzdycháš, ja vzdychám. Spoločne si premietame sny, čelíme obavám. Život je ťažký, ale všetko sa zmestí do nášho priestoru.

Viete, že to robím, aj keď to nerobím. Predstavivosť letí bez hraníc, bez bariér. Sme spolu, oddelení, ale spojení. Ty konáš, ja reagujem. Ty sa smeješ, ja sa usmievam. Dokonalá harmónia. Ako ťa chcem, ako po tebe túžim. Jeden bozk a cestujem...

Ale a nezraním sa. Ty si liek na moju túžbu. Sľubujem, že sa s tebou stretnem, všetko objavím a nič nebudem vedieť. Videl som ťa, cítil som ťa, aj ty si ma cítila. Chcem ťa mať blízko, vždy blízko seba. Prekonám vzburu, ale žiadna bitka sa nekoná. Lebo ty chceš vidieť, aj bez toho, aby si sa pozeral. Ja viem, ja si to predstavujem. Dobývanie je skutočné, cisárske. Nebola to predstavivosť, bol to pohľad.

Nula alebo nula: večné hľadanie šťastia!

Dosiahneme túžbu a pocítíme dotyk naplnenia... ale potom nás ambície vyzvú k ďalšiemu snu.

V jednej chvíli šťastný, v druhej frustrovaný... život je kolobeh úspechov a nových túžob

Ach, pán džin, nesplňte mi len tri želania... Chcem jedno z nich!

Šťastie je pomimutelné, ale vôľa túžiť po ňom je nekonečná.

Za krásou sa skrýva charakter! Tá sila, ktorá nás poháňa nasledovať náš osobný idealizmus. Bráňte svoj ideál! Individualita je rozdiel, ktorý vyznačuje náš postoj. Hrdosť je prirodzená sila, ktorá nám umožňuje byť jedinečnými. Budte výnimoční!

Never ... jedného dňa padneš. Ale my vydržíme, vydržíme, milujeme a bojujeme. Postaviť sa s vierou. Padáme bez toho, aby sme chceli ísť, padáme bez padáka. Všetci roztriešení v pocite viny, bez ospravedlnenia. Ospravedlňujeme sa. A !

Princezná mojej záhrady, tvoja zelená a hnedá očarí. Duša zažiari, chcem ťa ako niekoho, kto dýcha. Veselý nechťik, tvoje farby liečia.

ja. Žiarivá postava, moja fascinácia. Krásne vlasy vytvárajú v mojom srdci spojenia. Vďačnosť za túto vášeň, ktorá ma vedie do raja.

*Videl som ťa v dave,
Pozrel som sa na teba a čas sa zastavil v rozjímaní.
Všimol som si tvoju podstatu, takú čistú, takú
krásnu, pozrel som sa znova a kúzlo bolo
odhalené.*

*Všimla som si ho znova, každý detail ma potešil,
páčilo sa mi, čo som videla, bez akéhokoľvek
údivu.*

*Milovala som tvoje bytie, také jedinečné a vzácne,
Milovala som ťa v okamihu, bez jediného . Bolo
to gesto lásky, jednoduché a úprimné ako báseň
napísaná v éterickej podobe.*

*Bola si taká, na spadnutie, spýtala
som sa, chcela som cítiť.
Povedal si: "Nebud' taký, sme
rovnakí, jeden koniec.*

*Keď sa budete cítiť stratení, spomeňte si, že ja som váš východiskový bod.
Život je mapa, na ktorej sa stretávame, a ja som ti povedal: "Vitaj na
ceste!"*

*Počítajte so mnou, som tu, vo vašej skrýši. Malý bozk a všetko bude v
poriadku.*

*Predstavovať si bez tvorby, písať bez čítania. Počúvanie bez počúvania,
štúdium bez memorovania. Vidieť a cítiť, nechať ísť. V písmenách, slovách,
vetách, básňach. U mňa je všetko témou.*

*Dnes sa cítim aktuálne a moderne, bez minulosti. Zabúdam a prerábam
všetko v prítomnosti. Pozerám sa ti do očí, vidím ťa, bez irónie. Som
spontánna, vecná, presná a aktuálna.*

*Dnes to bolo takto Zabudnite na to, urobte to takto. Aké by to bolo bez toho
momentu predtým? Prichádza zvnútra, pozerám sa von. Existujem a vidím sa
v prítomnosti. Okamžik je preč, je po ňom. Jediné, čo musím urobiť, je
pozerat' sa na prítomnosť, čeliť okamihu.*

Slovo vzniklo takmer z jediného faktu. Vôľa a potešenie,

len písaním. Písanie sa zrodilo z energie a radosti. Človek, ktorý žije svoj každodenný život.

Vznáša sa a takmer sa vytráca, slová vznikajú z aktu, z vôle potešenia: písania. Energia a radosť zo života zo dňa na deň. Pokojné slzy stekajú po líčkach tých, ktorí sa občas strácajú, ale snažia sa byť sladkí ako čerešňa.

Slová tancujú, niekedy hlúpo, niekedy jasne. Interiér v ohni, cesta do hĺbky, bod obratu vo vašom svete. Sledujem s hlbokým pohľadom.

Viem, čo cítiš, čoho sa bojíš, čo chceš. V týchto osamelých nociach je vášeň a túžba. Zavrieš oči a sníváš. Ja? Myslím na tvoj úsmev, čakám na odvahu.

Na brehu rieky, kde sa úsmev stretáva s kameňom a voda tancuje, objavujeme čistotu šialenstva. Čo je naše, to nám nikto nevezme.

Sedieť, premýšľať a písať. V akváriu predstavivosti, kde plávam a dýcham sny. Jedného dňa, bez hraníc, plávať a snívať.

*Dobrý deň,
Vidím, že ste tam, ako
sa cítite? som, ty
hovoriš, ja počúvam.
Vidím, že ais vášho menej,
ale nikdy menej!
Cítim tvoju myseľ,
Pozitívne a kreatívne,
Nikdy negatívne, Vždy
konštruktívne.*

Pri strácam vieru, ale niekto ma chytí a povie: "Ahoj." Pýtam sa, ako sa máš, a aj keď poviem "'vidím, že tvoja myseľ je pozitívna a tvorivá. Cítim pazúr, ktorý ma chráni, niekoho, kto na mňa nikdy nezabudne. Chcem, aby si bol šťastný a veselý, ako všetci ostatní v tejto vyvíjajúcej sa populácii.

Pozrel som sa pred seba a uvidel som ťa tam. Bolo to čarovné, všetko, čo som chcel. Bola si to ty, len ty. Len ty a ja, šťastní. Padal dážď, ktorý nás spojil. Mokrí, zamilovaní, zaliati kvapkami kúzla. Čistá radosť.

Vždy, keď píšem, vidím ťa. V budúcnosti a v prítomnosti ťa chcem navždy. Zjednotení, viac ako priatelia. Pupok k pupku, pery k perám, telo k telu. Navždy spolu.

Bolo to niečo, čo som videl, ale nepovedal. Niečo, čo som chcel a cítil. Silné spojenie, bez trápenia. Vložil som ťa do svojich predstáv, stvorenie niečoho krásneho, v odtieňoch žltej. Ako slnko, ktoré nikdy nezhasína a vyžaruje energiu po celý deň.

Keď svetlo zhasne, ponorím sa do tmy. Všetko sa mení, predstavivosť dostáva krídla. Prekážky sú tancujúce tiene, predstavenie sa začína. Zapnem svetlo, sen pokračuje... dokedy?

Myslenie je umenie, každá myseľ je vesmír! Všetky sú jedinečné, všetky sú prepojené.

Plávam v tme, som pasažier času, nie svetlej lásky. Telo spí, emócie láme zvuk. Uvoľňujem sa, počúvam, znovu sa objavujem. Zabúdam na uvoľnenie napätia. Zastavený, zviazaný, ale vždy sa nájde riešenie. Nereagujem, konám. Preberám zodpovednosť za situáciu. Urážka, ktorá ruší utrpenie.

Myslel som, sníval som, zobudil som sa... Videl som ťa vo sne, princeznú pôvabu a krásy. Si inšpiráciou, vďaka ktorej moje srdce bije bez brnenia.

Chcelo sa vám spať, otvorili ste ústa a zaspali ste. Myslel som na teba, tam, vedľa teba. Naklonil som sa dozadu, ľahol som si a požiadal som o bozk. Splnila si mi želanie. Chcel som byť s tebou, snívalo sa mi o tebe...

Pokoj azúky, tvoja vôňa ma očaruje a vedie. Na streche pod hviezdami sa v tebe strácam.

Vyvolávate vo mne úsmev a pocit, že je dobré nechať sa posunúť ďalej. Okvetný lístok azúky, tvoj parfum ma zväzda a vedie ma k stretnutiu s tebou.

Sme na tvojej streche, pozorujeme hviezdy, strácam sa v tebe. Si taká milá, jedna z tisíc, alebo skôr nekonečná. To, čo k tebe cítim, je magické, nedá sa to zmerať.

Cestoval som medzi hviezdami, pod mrakmi, pod oblohou. Mars, kde kvitne láska. Jupiter, kde rastie túžba. Moja bytosť lieta z planéty na planétu s perom.

Bola v nej sila a energia, radosť, ktorú vysielala. Láska v podobe kvetu, ktorý sa pohybuje ako slnečnica. Sen, úspech, všetko s vášňou. Bola grandiózna, úžasná, skrátka veľmi milujúca.

Pozrela som sa z okna na vzdialený horizont. Uvidel som tvoju hviezdu, ako bliká. Mesiac, naša krajina, naša cesta. Cestovali sme spolu, zdolávali sme sny. Pod morom a nad pevninou, to bol len mesačný svet.

Túžba je chcieť ťa tu, túžiť po stretnutí s tebou, milovať ťa bez toho, aby si ťa videl. Cítiť tvoju prítomnosť všetkými piatimi zmyslami: vidieť ťa bez toho, aby si tam bol, cítiť ťa bez toho, aby si cítil vôňu, počuť ťa bez hluku, ochutnať ťa bez toho, aby si ochutnal, dotknúť sa ťa bez toho, aby si sa ťa dotkol.

Inšpirácia je ako slnko: niekedy svieti, inokedy sa skrýva. Písanie je výzva, ale každé slovo je lúč svetla. Vytrvám, aj keď sa tvorivosť zdá byť ďaleko.

Bol som pohltенý, takmer pokrútený, v bdelom sne. Tvorit' a žiť svojím bytím, to je to, čo je bytie.

*Viete
Sú veci, ktoré menia svet, veci, ktoré boli
len vecami,
Teraz vyvolávajú tisíc a jeden pocit. Keď
sa premenia, sú skutočné, ale kedysi boli
niečím...
Ach, veci života!*

Bola to hmla vo vzduchu, pod tými, čo lietajú, vznášajúci sa sen. Postavy na prekonanie, bez strachu, v mesačnom svete. Kapitán morí, všetko na dosah ruky, na plavbe predstavivosti. Vyhraná bitka, skutočný čin.

Ak to jedného dňa prejde, aká to bude radosť! Zatváram dvere, otváram okná a nebojácne lietam pod rajom. Voľné tóny v hrejivej atmosfére, rozkvitnuté ľalie a nechtíky. Vlhká zem, bezmocná žiarovka sa drží rozumu. Napätie stúpa...

Pocity sa prelínajú, slzy a výčitky. Písal som bez porozumenia, ale cítil som hlboko. Všetko som videl, ale na nič som sa nepozeral. Plakala som, že som sa dala bez toho, aby som ťa opustila. Vášeň zapaluje bolesť, nie môže byť oslobodzujúce. Srdce aj na diaľku bije silno. Zúbožení alebo nie, všetci sme ľudia.

Skrátka, všetko má svoj koniec a začiatok. Milujeme a odmietame, pretože všetko v okamihu rozkvitne a zmizne. Život je nestály, chvíľka v neúspechu. Stačí veriť, aby ste sa znovu narodili.

bytím a nebytím vedie láska. Kráčam, lebo chcem, žijem, lebo existujem. V pohybe myšlienok som slobodný a pozorný. Aj keď stojím na mieste, pohybujem sa vpred.

Neverím v povery, ale v silu človeka a jeho výtvorov! Keď si predstavujete a tvoríte, všetko je možné, od iónov až po rakety. Skutočná mágia spočíva v neviditeľnej energii, ktorá hýbe svetom!

Láska je hlboké tajomstvo, v ktorom bolesť a rozkoš tancujú vo večnej symfónii. Cítiť znamená žiť, chrániť znamená milovať. Aj v bolesti láska prekvitá, pretože vychádza zo srdca.

V твоjich očiach vidím more, každá riasa je vlna, každá slza je mušľa. Potkynam sa o hviezdy, zrnko živí moje srdce.

Trpel som, ale neuvedomoval som si to, alebo som možno

*nechápal, čo som prežíval. Usmieval som sa slnečnicovo,
radujte sa a žiarte na slnku.
Oslobod'te sa, ukážte svoju krásu.*

Obavy, každý má trochu.

*Bolo to niečo, čo sa pohlo.
 Nechápala som, ako sa to stalo.
 Chvíľu sa trápila a čelila pomalému
 šomraniu. Teraz sa nesmial, niekto
 to videl,
 Muž, postava, ktorá sa vlnila.
 Len preto, že sa pozrel, si to nikto
 nevšimol. Mlčanie pretrvávalo.*

*Zmrznuté pocity na osamelej ceste. So všetkým a ničím, jeden v nikom. Nikdy
 mimo, ale ako niekto, som nedosiahol.*

*V mojich očiach žiarila istota, ale neistota ma nútila zakopnúť. Na
 opustenej streche som našiel bolesť a úzkostný pohľad. Padol som, ale v
 pokore je krása ľudskosti.*

*Ticho je hlas, ktorý hovorí nahlas, melódia, ktorá rezonuje v duši. Tí, ktorí
 počúvajú nevyslovené, nachádzajú pokoj, pretože v pokoji ticha sa odhaľuje
 šťastie.*

*Jedného dňa som sa zobudil, radosť sa vytrácala, zajtra bude lepšie. Ticho
 hovorí, znepokojuje, a človek je smutný, len preto, že existuje.*

*V temnote osamelosti natiahnite ruku. Neodmietni brata, pretože nie je márne
 dotknúť sa tvojho srdca.*

*Keby osamelosť znamenala len samotu, nebolo by ľútosti. Duša si v prázdnote
 nájde svoju vlastnú ozvenu.*

*Sedenie na skalách
 Píšem vám to, na čo som nikdy nezabudol:
 Váš úsmev, vaša spoločnosť. Keď
 som bol sám, myslel som na teba,
 A keď som si na to spomenul, cítil som sa dobre.*

*Snívanie je plavba po mori ilúzií, kým prebudenie je zakotvenie v realite.
 Sny nás nepremenia, ale zavedú nás na miesta, na ktoré rozum
 nedosiahne. Oplatí sa snívať? Alebo je prebudenie skutočným pokladom?*

Temná noc, hlboké ticho. Ale vždy svieti hviezda, svieti priateľ. Aj v tých najťažších časoch je nádej a dôvera. Skutočný spoločník, ktorý nás ťahá hore. Nikdy nie sme sami.

Človek, vždy prekvapujúci, od narodenia až po smrť. Spôsobuje, že sa deje niečo iné, aj keď nevie prečo. Vo svojej podstate žiari ako mesačný svit, osvetľuje aj to najzúrivejšie prostredie. Nádej žije ďalej, vždy sa nájde niekto, komu môžeš dôverovať. Skutočný priateľ, ktorý ťa povzbudzuje a ťahá nahor. Nech je chvíľa akákoľvek, aj tá posledná.

*Iskrivé oči,
Hviezda žiariaca na oblohe,
Vášeň sa prebúdzá.
Rodí sa nádej, Verný spoločník,
Verný priateľ.*

Keď uvidím horizont, kde chcem byť, chcem, aby ste išli so mnou a zdieľali tú istú cestu. Na tomto zvitku je napísané: Si moje rameno, o ktoré sa môžem oprieť, niekto, s kým chcem byť. Vždy túžim po tom mieste, ktoré sa chystáme dobyť, ožiarené našim mesačným svetlom a tou istou hviezdou, vždy žiariacou.

V hľadaní porozumenia, cez tiene neznámeho. Stačí vedieť, aby sme pochopili? Kde sa to všetko začalo a kde sa to všetko skončilo?

Chcem, aby si vedela, že nech sa stane čokoľvek, naša láska bude vždy s tebou. Nie je to len vášeň, je to večný záväzok.

Noc je mojím tichým spoločníkom. Uchováva tajomstvá a pocity, vždy počúva, nikdy nehovorí. Nechávam sa unášať hudbou a relaxujem v hĺbke noci.

Sloboda je závan čerstvého vzduchu! Cítiť, ako sa vaše putá rozväzujú, ako sa rozväzujú vaše uzly... byť slobodný znamená zažiť svet

prirodzeným a zmyselným spôsobom. Zanechajme napätie a prijmime ľahkosť života!

Každé napísané slovo je kúsok mňa. Pocity tečú ako rieka inšpirácie. Dúfam, že pri čítaní pocítite radosť, ktorú mám z písania ja.

Pocit osamelosti, bezcieľnosti, dezorientácie, ktorý nás tlačí do zabudnutia. Strácame dych, chceme veriť. Každý sa s tým stretáva, keď žije.

Stratený pohľad, osamelý vzdych. Cigaretový dym tancuje, ako čas uniká. Každé potiahnutie je neprestajným hľadaním. Dúfame, že táto závislosť sa vytratí... preč.

Nastal čarovný deň! Výsledkom úsilia a vytrvalosti, pozitívneho prístupu sa podarilo niečo výnimočné. Byť lepší a viac ako víťazný, ohromujúci, dobyvateľ úsvitu. Všetko v mojich rukách, žiadny úlovok. Byť šťastný, len preto, že som chcel!

Ako rozkvitnutý kvet som sa dnes znovuzrodil, aby som žil. V ktorýkoľvek deň, mesiac či storočie som predurčený k šťastiu. Počuť nepočuté, žiť, byť tam, kde nikdy nebol. Premeniť banálne na niečo výnimočné, s ľahkosťou básne.

Je to už v podvedomí, neklame to. Idem dopredu, pri vedomí. Žiť znamená veriť, predstavovať si znamená zvíťaziť nad skutočnosťou. Sme slobodní, nie otroci necností ani cností. Skáčte, bežte, lietajte! Nech vaše srdce bije silno, dosiahnete najvyššiu slobodu. Byť znamená žiť slobodne.

V pretekoch života je každý neúspech povzbudením, každý pomalý krok úspechom. Sloboda je sestrou samoty, ale práve v samote nachádzame silu byť prví a poslední. Nikdy nie sme skutočne sami, pretože máme život pred sebou. Bežíme, aby sme žili, víťazíme tým, že prehrávame. Byť šťastný je cieľom.

Meditoval som v tichu nečinnosti a hľadal pokoj v samote. Šťastie nie je tam vonku, ale v nás, kam nepokoj nedosiahne. Naplnenie som našiel v objati vlastnej spoločnosti.

Nie je to autizmus, je to sebapoznanie.

6TAR Tam...

Byť tu, aj keď o to nežiadate, sprevádzať vás v nepotrebných chvíľach, byť neviditeľnou prítomnosťou, po ktorej túžite, Byť s vami aj na diaľku. Byť tu, keď ma necítiš, odpovedať na tvoje tiché volanie, byť myšlienkou, ktorá ťa uteší, pripravená na všetko, čo príde. Predstaviť si ťa a byť tam, aj bez toho, aby si chcel, Byť dôvodom bez vysvetlenia, len preto. Milovať ťa v prítomnosti i neprítomnosti, existovať, lebo existuješ, Snívať o tebe a vždy tu byť. Nech som tu vždy...

Ach, to kúzlo v твоjich očiach, ten žiarivý úsmev, ktorý ma zviezol! Bola si tá pravá, krásna a zmyselná, žena mojich snov. Cítil som to kúzlo našom každodennom živote... Máš rada kúzla? !

Jedného dňa som si predstavil všetko, čo neviem. Strašidelné sny, cesty v tichu. Utrpenie ignorované, chýbajúca odvaha. Hľadanie a videnie, niečí blahobyť. To, čo máme, je vzácne, jeden zo sto.

Premýšľanie a fajčenie, vnútorný boj. Každá minúta je víťazstvom, ale pokušenie pretrváva. Písanie ako oslobodenie, ale túžba číha. Čas kráča ďalej, boj pokračuje. Víťazstvo je naliehanie, aj keď je ľahké vzdať sa. Energia nikdy , premena je nevyhnutná. Cigareta, chvíľkové zaváhanie, ale odhodlanie zvíťazí.

Keď čajka preletí oblohou, požiadam ju, aby ťa priviedla späť... Stratil som všetko, keď som nič nechcel. Aký by som bol bez teba? Chcel som byť sopkou, ktorá rozbúrila tvoje srdce, táto obrovská, triumfujúca láska. Šťastie, silnejšie ako elektrina, prúd, ktorý nás spája a nikdy nerozdelí...

Na riečnom moste sa spomienky vznášajú ako lístie vo vetre. Minulosť je pochovaná, ale sladké slová sa vynárajú, namaľované na plátne mysle. Bola to ona, živé umenie, tvár, ktorú čas nemôže vymazať. #

V tanci svetla sa odhaľujú tieň, v noci sa skrýva postava bez tváre. Šepká strach, ale len vo svetle žije.

Zjavenie, ktoré mizne, hlboké tajomstvo. Priateľ temnoty, prchavý sen.

Vo vlnách života sa zelená skrýva, modrá bledne. Červená sa objavuje, varuje pred zásadami. Medzi tichými výkrikmi a magickými slovami sa stavia literárna stena. Slzy a písmo tečú, oživujú dušu.

Závrat duše, skok do večnosti. Pád je len začiatok, na ceste sa leskne mokrý asfalt. Srdce sa rozbúši, cesta je rýchla. Na ceste hore sa čas zastaví. Nesmrteľný okamih, pirueta života.

Pýcha z toho, že sa človek cíti byť sám sebou, zatiaľ čo ten druhý trpí. V koži iných dúfam, že nikdy nebudete trpieť. Prekážky vzbudzujú pýchu, ale rodí sa viera vo mňa. Prišiel som na tento svet, aby som bojoval až do konca a postaral sa o vás. Poznanie druhého človeka a jeho sveta je skutočná cesta.

*Šerm, umenie citu, Údery,
ktoré prichádzajú na rany.
Intenzívny boj, vytrvalá bolesť,
ale bojovník povstáva,
prekonáva bolesť, volá lásku.
Na výslň sláva žiari, víťaz a
porazený sa usmievajú.
Každý, kto bojuje, si zaslúži víťazstvo,
víťazstvo, po ktorom túži, aby zažiaril.*

Slzavé, frivolné a strastiplné svitane. Ale slnko svojím teplom vyparuje smútok. Mraky šepkajú: "Usmievaj sa". Ráno sa znovuzrodí a sľubuje nové začiatky.

Jednoduchosť je kľúčom k odhaleniu potenciálu, ktorý sa v nás skrýva. S odvahou a vytrvalosťou je nádej živnou pôdou.

Hmla sa rozplynie a objaví sa vôľa zvíťaziť. Je čas milovať seba samého, napredovať v životných bojoch.

Každým výstrelom nastavujeme ruku osudu. Oslobodzujeme sa od pút minulosti a prijímame magickú prítomnosť.

Radosť a odlišnosť pochádzajú z mysle, kde sa všetko deje. Je jednoducho čas rozkvitnúť.

V pavučine života pavúk tancuje. Smrť je len cyklus, nie koniec. Utkajme krásnu spoločnosť, v ktorej je vývoj neustály. Nebojte sa pavúka, ale prijmite konštrukciu.

V kaviarni LuzesCafé, medzi vôňou praženej kávy a cigaretového dymu, si nájdem svoj priestor. Tu je každý deň prázdnu stránkou, na ktorej píšem, tvorím a blížnim. Snívam o 2 000 hodinách slov, ktoré osvetľujú moju cestu.

Ponorenie sa do vôd písania, kde každé slovo je vlnou emócií. V oceáne atramentu lovíme písmená s úmyslami, ktoré zasahujú hlboko do srdca. Milujeme a plavíme sa po moriach našich úvah

Zapálím lampáš svojej bytosti a osvetľujem prázdnotu. Plameň žiari a prebúdza nekonečnú túžbu. Čas plynie lenivo, ale môj pohľad je jasný. Vydychujem intenzívny parfum, s potešením dýcham. Každý deň nový vzduch.

Úsmev nie je vždy potrebný, ale keď je, rozžiari svet úprimnou a oslnivou žiarou. Je to šťastie vo svojej najčistejšej podobe, okamih radosti, ktorý sa dotkne duše.

Fado, vzdialená melódia, ktorá tancuje s časom a objíma nás večnou túžbou. V púšti neprítomnosti rastie túžba vidieť ťa ako rieku. Túžba, ktorá chce patriť len tebe.

Cítiť život, slová nedokážu vždy vyjadriť všetko. To, čo píšem, je tanec srdca na zvuky sveta. Jednoduché, ale hlboké, ako vietor šepkajúci tajomstvá.

Keby vietor mohol nieť slová, napísal by som ti pohľadnicu v daždi. Slnko a jeho lúče a hovorím, že si moja energia. Aj keď sneží, moje slnko bude pre teba svietiť. Nech vietor vždy rozfúka túto myšlienku.

Premýšľať, uvažovať, alebo nekonat'? Cítiť bez vyjadrenia, výzva existencie. Uvažovať pred reakciou, tajomstvo múdrosti. Predstieranie, kontrola myšlienok? Niekedy je najlepšou odpoveďou mlčanie.

Prekážka

V živote je prekážkou predstavenie! Vyhrávajú bez strachu, cítite a rásť. Učte sa z porážky, reagujte na prehru. Prekonávanie je maximalizácia seba samého! Úspech a sebahodnota sú podstatou života!

Vír emócií v mori, piesok mi preklzáva pomedzi prsty. Kvapky oceánu, zrnká krajiny. Medzi rukami a srdcom sa všetko cíti, nie všetko sa dosiahne.

Život je ako cigareta, ktorá zhasne, ale vy si ju chcete vždy znova zapáliť. Nechcem byť tým, čo sa hovorí, chcem byť tým, čo cítim. Kráčam medzi šumami, hľadám pravdu medzi tieňmi. Nechajte ma byť samého, bez väzieb, len ja a nekonečno.

Plačem, lebo to cítim, slzy padajú ako listie vo vetre. Chyby iných ľudí, neviditeľné väzenia. Chcem sa oslobodiť, smiať sa a plakať, cítiť život v jeho plnosti. Slzy ľahostajnosti tečú, ale každá kvapka stojí za to.

Premýšľal som, aká si ty? Taká banálna, taká rovnaká, si štandard. Nezáleží mi na tom, na čo sa spolieham, chcem vidieť, čo mi nemôžeš dať. Chcem

ja. Si tým, čím som si myslel, že si, alebo keď si nebol, tak si sa ním stal. Ja som ja.

Neviem, ako som začal tento príbeh, bez terča alebo šípu. Bolesť v mojom srdci, rana, ktorá . Osamelé srdce, ktoré však stále chce pumpovať.

Nie som slobodný a ani nikdy nebudem. Milujem svoju slobodu, ale cítim sa láskou, ktorú ku mne prechovávaš. Prečo je to tak? Skutočne miluješ? Hľadajú slobodu, ale chcú byť k niekomu pripútaní. Ja chcem byť len sama, neviditeľná... Nechcem chápať ani premýšľať. Chcem mať odstup od toho, čo . Nechcem lásku, o ktorej hovoria, že je slobodou. Chcem len oslobodiť to, čo je vo mne.

trápenia a straty život plynú ako rieka, ktorá nečaká. Odchádzam bez toho, aby som si niečo vzal, len istotu, že jedného dňa podľahnem. Nesmejem sa, neplačem, len existujem. Aká tragédia je žiť!

Prečo? Pýtam sa prečo, ale nechcem myslieť na to, čo bolo. Nechcem bojovať, nechcem byť tým, kým nikdy nebol. Hlas trápí tých, čo nariekajú. Len počkaj. Som na cestách, budem trpezlivo prichádzať a odchádzať. Čo môžem povedať? Nemám toho veľa a chýba mi toho toľko. Vtiera sa do mňa bytosť, ktorá hovorí: Už nechcem. Nechcem.

Nechcem sa vrátiť, chcem cítiť hudbu a vietor tu. Nie som démon ani anjel, nehľadám nebo ani peklo. Chcem Zem, kde všetko existuje. Nechcem odísť, len potrebujem priestor, aby som sa nadýchol a vytvoril si vlastnú existenciu. Chcem len vzduch na dýchanie. Chcem byť voľný ako vzduch, ktorý dýcham.

Niektoré slová sú vyslovené, ale nepočut' ich. Niekedy mám pocit, že som živé telo plné znakov, ktoré nevidno. Je žiadosť o tvoju pozornosť priveľká?

Niekedy nie je jasné, čo chceme vyjadriť, ale nepokoj pretrváva. Túžba a vôľa sú zmätené a uprostred toho sa cítim sám.

Píšem, aby som sa pokúsil vyjadriť to, čo moja bytosť túži oznámiť. Nie všetko bude povedané, nie všetko bude pochopené, ale krása vyjadrovania spočíva v pokuse.

Odmietam ma ochudobňuje.

Srdce cíti to, čo vidia oči, aj keď nechce.

Nikdy neotvárajte pohľad svojho srdca, pretože môže trpieť prílišným videním.

Som tu, neviditeľný pre tvoje oči. Nie, to si nemyslím. Cítiš moju prítomnosť? Myslím, že tiež nie. Čo vo mne nachádzate? Zostal som tu ako tieň, aby si na mňa nezabudol. Neznášam neprítomnosť, pretože to, čo nás spája, nás aj rozdeľuje. Som tu, vždy.

Nebudem sa pretvarovať, nechám to plynúť. Píšem slzu, smutnú a mokrú. Dovoľ mi zotrieť tvoje slzy, tvoju bolesť, tvoju samotu. Chcem vypíť tú bolesť, ktorú cítiš.

Sám, v rozľahlosti bytia. So mnou, to som ja, len ja!

V introspekcii sa bolesť rozširuje, je to hlboký pocit. Ja, tajomstvo, ktoré poznám len ja. Pre iných ilúzia.

Uvoľnené stránky, listy vejúce vo vetre, uvoľňujúce sa vety. Túžba vyprázdniť dušu, nechať všetko vyprchať. Písanie ako cesta k oslobodeniu, kde každé slovo rozpúšťa bolesť. Nechcem trpieť, chcem sa vyvíjať.

Začína sa ďalší deň, ale svetlo, ktoré so sebou prinášaš, nachádzam v noci. Spojme ticho a tmu, aby sme vytvorili kúzlo. Chcem byť твоjím svetlom v temnej noci.

Ako som sa nechal unášať... do hlbokých prílivov, kde morské panny hrajú na harfy. Chcel som sa na teba len pozerieť, bez slov, aby som na teba nikdy nezabudol. Ale dnes chcem len kúsok ničoho.

Niekedy je mlčanie tou najvýrečnejšou odpoveďou. Nebojím sa smrti, ale straty toho, čo mám rád. Chcem sa oslobodiť od väzieb a jednoducho BYŤ, bez ťarchy mať.

Pri hľadaní seba samého je srdce sprievodcom. Poznanie seba samého je malá, ale podstatná priepasť. Mat' a patriť, ako miznúce tiene. Byť v podstate znamená vzdať sa bez odporu. Skutočná sila spočíva v pokore.

Každý deň sa ľudia prebúdzajú k novým poznatkom, ale čím viac sa učia, tým viac sa vzdávajú od pravého poznania. Čo sa zmenilo? Všetko a nič. V mojom zmenenom svete vedie intelekt, ale ilúzia pretrváva.

Začnem tam, kde chcem skončiť. Dym v miestnosti, dym v duši. Rozchod s tebou a so svetom, môžem to urobiť? Do toho, postrč ma! Bez strachu sa pohnem vpred. Skôr než sa moje dni skončia, budem bojovať.

Odmietnutie vonkajšieho, prijatie vnútorného. Príbeh o tom, kto som, bez vonkajšieho sveta. Nájdienie skutočnej bytosti, ktorá prebýva vo mne. Prebudená zvedavosť? Vydajme sa na túto cestu sebapoznávania spoločne.

V tanci dymu a času hľadám vzduch, ktorý oslobodzuje dušu. História sa začína tam, kde sa končí, cyklus bojov a opakovaných chýb. Chcem sa vznášať, dýchať, byť dymom, ktorý sa rozptyľuje. Mám všetko a nechcel som nič. Pohybujeme sa vpred, aj keď sa pohybujeme dozadu.

Vnútorný boj pokračuje. Bojujem za to, aby som bol tým, kým naozaj chcem byť, a oslobodzujem sa od tieňov minulosti. Moje svedomie kričí: "Vynájdi sa, prekonaj!" Som v pokoji, ale v pohybe. Moja klenba, veď ma. Chcem rásť, rozširovať sa, byť viac. Žiadne ilúzie, len pravda. Som to ja.

V harmónii prírody prekvitá koreň oslobodenia. Sme rôzni, ale spolu nachádzame podstatu. Nechajte dvere pootvorené, aby sme mohli prichádzať a odchádzať, tancovať vo vánku času. Dieťa v nás je fáza, lekcia.

*Cesty, ktoré sa začínajú slovom "Dobrá deň" a končia slovom "Dovidenia".
Priepasť myšlienok je pre nás výzvou, ale práve v návrate do reality
nachádzame harmóniu.*

*Túžba je slza, ktorá vymazáva plač, ale je to aj niť, ktorá nás spája s
omladením.*

Rozhovory, ktoré nevymažú bolesť, ale sú súčasťou cesty.

*Dichotomická prítomnosť medzi bytím a nebytím. Žiť vo fotografických
okamihoch, ktoré v zmiznú. Dýchanie je impulz, ale žitie je viac. Vymazať
osud, žiť zlomok.*

*Keď prestaneme žiť, neprestávame dýchať. Príroda nás obklopuje a
rozptyľuje nás ilúziami. Každý okamih je novou etapou, v ktorej sa odrážajú
náhodné rámce. Ja je zväčšené vonkajškom. Pohltenosť okamihom je
iluzórna. Matka príroda nami hýbe, zachytáva väčšie vnemy.*

*Slová lietajú ako skutky vo vetre, skrývajú sa a odhaľujú. Vidíte? Život je
okamžitý záblesk, dym, ktorý sa rozširuje.*

*Počítajúc do desať, budúcnosť nakukuje cez okno prítomnosti. Dym sa
rozptyľuje, kliknutie sa rozširuje.*

*Čakanie v mrazivom severe je dlhé. Staré prestieradlo, spálené oranžové
svetlo. Zabudnutá prikrývka zohrieva dušu, ktorá znáša chlad voľných
spomienok. Teplý rytmus vnika, skúma seba samého v chladnom svete.
Guľa sa valí, útržky horúcich či studených slov.*

*Hrejivý sen o rieke a údolí, kde sa nádej stretáva a tvorí bez odstupu.
Gitara vibruje, žízni po kultúre, keď problematizujeme každý problém.*

*Rodia sa plody, objavuje sa chytrosť. Slová
ticha, starostlivosť o pozorného.*

Podozrenie vzbudzuje to, čo nie je povedané, ale význam je jasný.

Celá pravda spočíva v tom, že medzi myšlienkami a činmi nie je žiadna pravda. Striepký správania vytvárajú výmysly, ktoré nás klamú. Slová, ktoré nedávajú zmysel, ale sú vyslovené s rozumom...

V podobe nešťastia nachádzame základný čin. Rásť znamená vedieť, čo robiť, aj keď situácia nedáva zmysel. Učenie sa zo znamení v podobe prídavku je poslaním.

V tanci sveta je podobnosť múzou, ale rovnosť je mýtus. Stratení v odcudzení sme maliari priamych rámov, architekti absolútnych, ale nikdy nie definitívnych dôvodov. Cítíme žiaru svojho vnútra, kde sídli skutočné umenie.

Vo vesmíre slov, kde imaginárne tancuje s realitou, každý fragment rozpráva príbeh. V jednoduchosti vtipu nachádzame podstatu čistej budúcnosti, zatiaľ čo drsná minulosť nám našepkáva ponaučenia. Nech je každé slovo živým obrazom, cestou prevratu a objavovania.

*Slnko zapadá, zaspáva, obzor
kreslí čiaru, Vždy sa vracia,
svieti, žije.*

Svetelný pochod, kde každý detail je tancom slov. Spomienky uchovávané v tichu, temná jasnovidnosť, bez inštinktov. Bytosť, ktorá ma napáda, nie som ja.

Kráča ako Achilles medzi stĺpmi fikcie a reality. Špióni seba samého, chvály notorickej slávy. Lokomotíva uháňa k tmavému tunelu, dúfajúc v svetlý koniec. Úlomky bláznivej a hlbkej cesty.

To, čo nás poháňa, je nevysvetliteľná sila, sieť, ktorá sa láme, ale vždy sa obnovuje. Sme súhrnom skúseností, odlišných, ale v podstate rovnakých. Nech príde viac ľudí, pretože každý z nich prináša jedinečnú cestu v priestore písmen.

V umení života je smrť len priestorom, ktorý treba vytvoriť. Nikdy nie je koncom,

ale nový začiatok. Tak ako mazaná liška, ktorá túži po poznaní, aj naša dlhovekosť spočíva v tom, že sa nikdy neprestaneme učiť. Limity sú len začiatkom priepasti.

Mladistvý prístup prekoná každú nadmorskú výšku. Úlomky víťazstiev, letíme bez pádu. Slová sú hlboké moria, umenie klamstva. Vynára sa more, mágia a energia. Filipe Moura, nezameniteľný, učí sa z porážok. Žiť znamená vedieť lietať.

V hĺbke ticha sa ozývali kovové kroky. Osamelé vedro, čistiaca handra. Studený mramor, šepkajúce steny. Kvapka za kvapkou, čas sa vzdáva.

Od skla sa odrazí lúč svetla a odhalí tvár stratenú medzi hviezdami a priepasťami. Klavírna hudba sa ozýva ako vynárajúci sa ponor, ktorý ma zachraňuje pred udusením. Na ceste čaká asfalt, zatiaľ čo plutva pláva v hlbokkej prázdnote.

V hlbokkej vode skok v pohybe. Miznúca ilúzia, iný okamih. Oceán píše bez farby, herec na javisku života.

Darčeková párty, pyžamo na posteli, rozsypaná posteľ. Efektívny obraz bez krajiny, všetko na jeden nádech.

Čistá transmutácia, bez slz, bez pravidiel. Úlomky v ničote, príbeh, ktorý nerastie.

Šíp bez dosahu, slučka v uzle. Pišem rozmazaný čas, niť v oceáne, dotyk na tvári. Bezčasový hriech, teplé slnko a kvapka na zemi.

V ponore života prichádza sloboda až po znesvätení. Medzi javiskom a oponou zažívame predtuchy a skutočnosti. Plavčík v piesku, nedokončený sonet. Cítiť znamená byť.

Ponoril som sa do piesku, medzi sny a predtuchy. Život je kométa,

nie vždy je to blbosť, ale tanec predstavivosti.

Každý krok nadol je krokom do neznáma. Studená rieka v prázdnote prebúda to, čo nie je vidieť.

Bozky, ktoré túžia, pohľady, ktoré praskajú. Na lodi pravdy sa plavíme k Plutu s našimi srdcami.

Šialenstvo sa stretáva so zdravým rozumom v portréte, ktorý nikdy nebol zachytený. Sila existovať, vždy spojená so srdcom.

V škatuli snov vytváram hrady v prúde rieky. Každý krok je krokom v tanci viery. V stroskotaní si bol mojou loďkou, v obývačke, kam nikto nechcel vstúpiť. Prajem ti v predklone, srdcom pumpujúc pokoj.

Úlomky nás, medzi stenami a notami klavíra, hrajúce nemožné. Láska sa odráža v zrkadle, ktorého rámom si len ty.

Bolesť, ktorá nás obklopuje, hlboká a jedinečná, ako pohľad, ktorý odhaľuje srdce, do ktorého sme sa ponorili. Neviditeľné reťaze nás spútavajú, chorá a temná duša. Prach, ktorý otriasa zmyslami, labyrint Ja.

Potopený prúd, apatia pokazeného dňa. Plameň sa rozhorí, srdce horí, voľný kôň čaká na skrotenie. Cítim ťa v tomto nekonečnom čase, prekračujúc obklopujúcu minulosť. Magické stretnutie, len sa na teba pozeraj a vidieť ťa...

Ponoril som sa do sna, stratil som sa na mori. Blúdil som medzi tieňmi a ilúziami a prebúdzal sa do reality. Snívajúci somnambul vždy hľadá ďalší kúsok, kreslí nekonečné čiary.

Pocity sa prepletali ako reťaz v srdci. Som závan vzduchu, dážď na vode, hľadám dokonalú zhodu. Láska, ktorá nás otupuje, jemná a sladká.

*Čakajúca topánka, mašľa,
ktorú nikdy nerozviažem,
topánka môjho kamaráta.*

Vo večnom strážcovi sa usadí. Hrôza z nesúhlasu vyvríe, ochromí myseľ a tvorbu. Ale v stope je nádej

kvitnúca zeleň: žite intenzívne!

*Láska je hlboký oceán, vlny
túžby a dobývania. Plavím sa
medzi kameňmi a chladom, so
srdcom ako kompasom. Úlomky
snov, kroky, ktoré sa nikdy
neopakujú. Vietor šepká
tajomstvá,
A more spieva svoju melódiu. Len
láska, hovorí srdce,
A svet sa mení.*

*Na ceste duše sa duch nachádza v labyrinte emócií. Trápiaca sa myseľ
hľadá pokoj, zatiaľ čo telo pociťuje ťarchu času. Čistota duše je však
neotrasiteľná stena, silná a odolná. Poďme spolu, prekonávajme životné
neduhy, nájdime harmóniu v chaose.*

*Myslenie je tekutina predstavivosti, výlev fascinácie. Ponorené šialenstvo
podporuje lúče harmónie, zatiaľ čo mágia vniká do nevedomého vedomia.
Život sa stáva čistou krásou. Úlomky nekonečna sa rozprestierajú medzi
slovami a pocitmi. Provokujte myslenie, vždy si predstavujte, nadradujte
bytie.*

*Priateľstvo za súmraku, kde vládne pokoj. Cítiť jemný dotyk, energiu,
ktorá prúdi. Silnejšia ako vášeň, je to čistá náklonnosť.*

*Učenie je nekonečný let, oslňujúci a fascinujúci, ako vietor, nesie slová na
sedem morí. Každý napísaný riadok je duše, myšlienka, ktorá letí a
predstavuje si, vždy prítomná. Dospievanie je učenie, je to prežívanie
každého okamihu ako báseň v pohybe.*

*Žiť znamená cítiť kolísanie, úsmev, ktorý sa nepodriaďuje zovňajšku.
Divokosť násilného impulzu je len zlý moment. Hra na klavíri srdca, let
nad búrkovými mrakmi. Svetlo v tuneli osvetľuje cestu, lebo život treba
viest'.*

Hlboká láska, trpiaca láska... Pociťovaná a zabudnutá, hlboko vo vnútri

stratené. Lutoval, ale žil.

V kolobehu života, medzi líniami a hranicami, sa odhaľuje maska neznámeho. Rodíme sa, žijeme a v dychu času nachádzame koniec. Ale je to naozaj koniec? Alebo len nový začiatok?

Spomienky na lásku, ktorá nikdy nevybledne. Pre teba som trpela, cítila, milovala a žila. Nikdy som nemiloval inú ženu, ktorú som pobožkal. V tebe som našiel lásku, ktorú si budem navždy pamätať.

Hlboké pocity, tanec medzi bolesťou a túžbou. Nikdy som nezomrel, ale cítil som. Pre teba som písal, pre teba som žil. Cezo mňa len láska a poézia.

V okamihu lásky sa zdá byť vzdialený, ale už je milencom. Jeden deň sám, ďaleko od lásky, ale vždy prítomný.

Odrazy v zrkadle

Niekedy sa musíte pozrieť ďalej ako na odrazený obraz. Skutočný odraz sa rodí v nás, bez potreby zrkadiel.

Jasná noc

V tmavej noci sa svetlo tvojej prítomnosti rozžiari ako úsvit. Piesne tvojho kúzla sa ozývajú ako hvizd vtáka v lete, ktorý túži po slobode.

Písanie je moja sloboda, kde pero tancuje na papieri a myšlienky lietajú vysoko. Usilujem sa len o slová, ktoré ma naplňujú.

*Nekonečná cesta, V
tichu vetra.*

*Všetko je nič a nič je všetko,
Keď odchádzame, berieme si len to, čo cítime.*

Na okraji priepasti, kde sa skrýva priepasť. Koniec alebo nový začiatok?

Na okraji priepasti, kde sa skrýva koniec. Úlomky túžby a úzkosti, skákajúce medzi snami a dymom. Stále čakajúce, stále túžiace, v úzkostnom tanci života.

Stúpал som po rebríku života, zvažoval som svoj cieľ, ale výsledok ma prekvapil. Medzi svetlom a tieňom som manévroval s vôľou. Stúpал som pomaly, zostupoval som bez pádu.

Túžba po inšpirácii, prival intuície. Krásna myšlienka, ktorá nasýti dušu. S dúškom z čutory sa všetko stáva veľkolepým.

*Existencia je nekonečná záhada, chcem skončiť, ale nakoniec zostanem. Slová, ktoré sa ozývajú mimo,
Opäť víťaz hrôzy. Nechcem odísť, a tak existujem a zostávam, Za tým, čo by mohlo byť.*

*Slnko svieti na úsvite,
Nežný smútok vo večerných hodinách.
Žil som, prežil som, znovuzrodil som sa,
Som mocné Slnko, ktoré vždy svieti!*